

Pártélet

A „Gazdasági ismeretek” tanfolyama és célja

AZ SZKP XX. KONGRESSZUSÁNAK határozatai szükségessé tették pártoktatásunk rendszerének bizonyos megváltoztatását. Ennek következtében egyelőre nem oktatjuk a Bolsevik Párt Történetét, viszont mint új oktatási formát, »Az időszerű kérdések« tanfolyamát és a »Gazdasági ismeretek tanfolyamát« kezdjük el az októberben induló új pártoktatási évben. E cikk keretében ez utóbbit szeretnénk egy kis ismertetést adni.

Mi ennek a tanfolyamnak a célja? Elősegíteni azoknak a feladatoknak a megoldását, amelyek a szocialista gazdaság építésében, a termelés növelésében és tökéletesítésében előttünk állnak. A »gazdasági ismeretek« tanfolyamának háromféle tematikája van: ipari-mezőgazdasági, amely kétféle: termelőszövetkezeti és állami gazdasági, valamint gépállomási.

A gazdasági ismeretek tanfolyamát az első évben Szegeden is csak szűkebb keretek között rendezzük meg. Ez ideig a Szegedi Kenderfonógyárban, az Újszegedi Kender-Lenszövőben, a Ruha- gyárban, az Építőipari Vállalatnál, a MÁV-nál és a Szegedi Közlekedési Vállalatnál szerveztek ilyen tanfolyamot. Erthetetlen, hogy olyan nagy létszámú üzembem, mint a Textilművek, nem szerveztek ilyen tanfolyamot, pedig ott sok műszaki és gazdasági funkcionárius dolgozik és megfelelő előadót is könnyű volna biztosítani. Szükség lenne mezőgazdasági dolgozók részére is ilyen tanfolyam szervezésére.

A HALLGATÓK a tanfolyamokon központilag készített előadásokból és brosúrákból, párt- és kormányhatározatokból, szemelvényekből stb. tanulnak majd. A hallgatók részére kétféle tanfolyamot tartunk, kétféle előadást adunk. Az egyik a tanfolyamot vezető, a másik a tanfolyamot segítő. A tanfolyamot vezető előadást a tanfolyam vezetői adják meg, a tanfolyamot segítő előadást a tanfolyam segítői adják meg. A tanfolyamot vezető előadást a tanfolyam vezetői adják meg, a tanfolyamot segítő előadást a tanfolyam segítői adják meg.

tók részére kétféle tanfolyamot tartunk, kétféle előadást adunk. Az egyik a tanfolyamot vezető, a másik a tanfolyamot segítő. A tanfolyamot vezető előadást a tanfolyam vezetői adják meg, a tanfolyamot segítő előadást a tanfolyam segítői adják meg.

Kikből kerüljenek ki a tanfolyam hallgatói? A tanfolyamokra főként pártfunkcionáriusokat, pártvezetőségi tagokat, élenjáró kommunistákat, műszaki-gazdasági vezetőket, szakembereket vonjunk be. Olyan elvtársakat, akik már rendelkeznek marxista alapismeretekkel, de helyesebb, ha egyelőre még nem politikai gazdaságtant tanulnak. A tanfolyam propagandistájának marxista képzettséggel rendelkező szakembernek kell lenni, aki a terület, például az üzem viszonyait jól ismeri. Minden tanfolyamnak levezető vezető propagandistája, aki gondoskodik arról — ha szükséges —, hogy az egyes témákból az előadások elkészítésével és a szemináriumok vezetésével más-más elvtársat, szükség szerint: az üzem igazgatóját, főkönyvelőjét, tervosztály vezetőjét, vagy más-más elvtársat bízzon meg. Olyan elvtársakat, akik az adott témát jól ismerik.

A Szegedi Pártbizottságnak és az adott terület üzemi párt-szervezetének fontos feladata, hogy figyelemmel kísérje a »Gazdasági ismeretek« tanfolyamát, idejében felhívja a tanfolyam vezetőinek figyelmét a város, vagy terület problémájára, hogy azzal a szemináriumokon tudjanak foglalkozni. Továbbá, hogy a pártoktatásnak ez a formája is olyan legyen, hogy az elvtársak bátran, vitázva, sokoldalúan érvelve tárják fel a kérdéseket. Ennek az oktatási formának is hozzá kell járulni ahhoz, hogy egyre több önállóan gondolkodni

tudó kommunista legyen, akik akarnak és tudnak segíteni problémáink megoldásában.

A TANFOLYAM egyéves tematikája nagy vonalakban a következők lesz:

1. A magyar ipar átalakulása és fejlődése a felszabadulás után. A magyar ipar helyzete, helye a népgazdaságban, szerkezete, irányítása. Az adott iparág, üzem helye, szerepe, jelentősége, perspektívája. Az ipar, az iparág, az üzem fejlesztésének feladatai a második öt éves terv időszakában.

2. A szocialista iparvállalat és annak szervezetei. A szocialista iparvállalat szervezésének és tervezésének alapelvei. (Üzemi tervezés, tervek, tervkészítés.) Önálló elszámolás.

3. Az ipari termékek önköltsége. Az önköltség csökkentésének jelentősége. Az önköltségcsökkentés fő útjai. A munka termelékenységése, a munkatermelékenység emelésének jelentősége. A munkatermelékenység emelésének fő útjai.

4. Műszaki fejlesztés az iparban. A műszaki fejlesztés gazdasági hatékonysága. Feladatok a műszaki színvonal emelésében a második öt éves terv időszakában.

5. Anyaggazdálkodás, anyagfelhasználás. (Anyagnormák, forgóalap). A forgóalapok forgásának meggyorsítása.

6. Kooperáció és specializáció az iparban. Egyenletes termelés.

7. Munkaerőgazdálkodás, munkaerőbiztosítás. Szakmai képzés. Munkaszervezés, munkaelosztás. Munkanormák. Munkavédelem.

8. Munkabér, prémizálás.

9. Munkaverseny, újtómozgalom.

Lakó Ferenc

Lakásgondokról

Hozzászólás a „Délmagyarország” cikkéhez

A »Délmagyarország« szeptember 6-án vezércikkét közzétette a szegedi lakásgondokról, s ehhez a cikkhez szeretnék néhány vonatkozásban hozzá- szólni, mivel lényeges következtetéseivel nem értek egyet.

Véleményem szerint a lak- tanyákból a mai kornak megfelelő családi otthonokat lé- tesíteni nem lehet. A laká- sokat ugyanis legalább olyan mértékben el kellene választani egymástól, mint ahogy van a szegedi bérházakban van.

Ez pedig a laktanyákban szinte megoldhatatlannak látszik. Vegyük akár a víz- ellátást, akár a mellékhe- lyiségek kérdését, semmi- képpen sem lehet kivíte- lenni.

Különösen úgy nem, ahogy a cikkíró javasolja. Túlzott opti- mizmusnak látom azt, hogy a laktanyák jövődől bérleti könnyen össze tudnak szedni néhány ezer forintot az átalakításhoz.

Nem titok az sem, hogy jelenleg a magyar építőipar óriási anyag gondokkal küzd és sok esetben átmenetileg építőipari munkákat kell emiatt leállítani. Még egy állami vállalat is nehezen boldogul az anyagbeszerzéssel, hogyan tudna akkor egy-egy dolgozó megfelelő mennyiségű téglát, meszet, fát és egyéb építőanyagokat szerezni?

Azall egyértelmű, hogy a nyugati államok technikai vívmányait nem szabad figyelmen kívül hagynunk és sajátosságaink szerint alkalmazni kell őket. De azzal a megszorítással, hogy csak azokat, amelyek jók.

A manzard lakás a modern nyugat újítása, de szerintem a mi szociális törekvé- seinkhez nem illik. Aki tén- leen lakott ilyen lakásban, annak azt hiszem elment a kedve ettől a nyugati újítástól.

A laktanyákkal való ész- szerű gazdálkodás szempont- jából a következőket javas- lom: a felszabadult lakta-

nyákból a legrövidebb időn belül irodaházakat kellene lé- tesíteni. Az erre a célra tör- ténő átalakítás egészen más természetű és jóval egysze- rűbb lenne. Meglehet, hogy az így nyert irodák nem fog- nak minden igényt kielégí- teni, de a munka elvégzésére a túlzott kényelmeskedés fél- redobásával alkalmasak lesz- nek.

Azt, hogy egyes vezetők, vagy vállalati igazgatók nem teszik lelkiismereti kérdéssé a lakásprobléma megoldását, még feltételezni sem merem.

Ma minden embernek be

kell látnia, hogy a laká- s-kérdés az egész közösséget érinti és minden dolgozó támogatását igényli.

Azok az irodák, melyek je- lenleg volt lakásokban van- nak elhelyezve, közös ösze- fogással, hamar átköltöztet- hetők lennének az új iroda- házakba, a felszabadult laká- sokat pedig gyorsan helyre lehetne állítani, vissza lehet- ne adni őket eredeti rendelté- stüknek. De ezt semmi eset- re sem a bérlő dolgozó ter- hére végezzük el!

Szilágyi István,

Egy pályaudvar éjszakája

Éjjel elcsendesedik a város, — de a vasút te- rületén tovább zajlik az élet: kigyulladnak a vö- rös, fehér, sárga és zöld fények, mozdonyok to- latnak, szerelvényeket kapcsolnak össze. A szénrámolók csilléi dü- börgönek a „támfalon”. A mozdonyokat hosszú utakra készíti elő Mol- nár József brigádja.

A szakszerelő-brigád komoly munkát végez — szakszerűen kell kever- nie a szentet. Most itt a színes lámpák fényénél a váltó-brigádra panasz- kodik Molnár elvtárs, mert a brigád elhanya- golta a szén locsolását.

100—125 csille szentet kell egy-egy szolgálati idő alatt megmozgatniok és előkészíteniök a mozdonyok szereléséhez, s ilyen nagy munkában ez bizony bosszantó. Nehéz munkát végeznek Mol- nár elvtársék itt az éj- szakában és mégis — más bosszúság is nehe- zíti előrehaladásukat. A 23. szénhalmaznál lévő csillefordító korongja beteg, s így előfordul, hogy egy-egy 5 mázsás teherrel megrakott csil-

le lesiklik a vágányról. Ilyenkor csak nagy erő- ködéssel lehet visszaha- lyezni a terhet. A pályá- fenntartás felelősége ebben az esetben nem hárítható vissza.

A forgalmi szolgál- tevők lámpák segítségé- vel „beszélgetnek”. Kar- lóczyai Sándor tolatásve- zető és brigádja éppen a 411.311 számú tolató- mozdony vezetőjével, Kocsis Ferencel „beszé- li meg” a tennivalókat. Azután a 799-es teher- vonat szerelvényét állít- ják össze, amely hama- rosan indul 58 kocsijá- val Cegléd felé. A Kar- lóczyai-brigád különben arról nevezetes, hogy a menetrendszerinti indít- ás tervét rendszerint pontosan teljesíti.

Új, meg új szerelvé- nyek, vonatok fogadása és összeállításuk folyik a sötét, de a vasutasok szemének világos éjsza- kában, mert a sok-sok apró lámpa „beszél”, figyelmeztet, utasítást ad — a vasutas dolgozók pedig fejelemzetten végzik kötelességüket a sötét éjszakában is.

Szilády Sándor

INTERPELLÁLOK

az emberi ügyintézés érdekében

„A rendszer mi vagyunk, ne- lünk kell biztosítanunk a jobb életet”. Ez a mondas olyan em- bertől származik, aki cszerint az elv szerint él. Nem kívánom, most hössé magasztani. Nem olyan különleges ember, mint akikről a történelem-könyvek írnak. Mondjuk, inkább olyan, amilyenek mindannyiúnknak lennünk kellene. S bármilyen hihetetlenül hangzik, voltak, akik éppen ezért ki is nevezték. Talán úgy gondolták: nem egészen jó- zón, mivel az elvek szerint akar élni. És sajnos egyelőre az intéz- kedések sem őr igazolják. Hadd álljon hát igazolásul ez a cikk.

A következő mondat vezetett el hozzá: „... Ezúton bejelen- tem, hogy a mai napon tanács- tagi funkciómról lemondok...”. És azután az indoklás: főgépész vagyok, úgy gondolom, eredmé- nyesebben töltöm el az időmet, ha itt jól dolgozom, mintha a vá- lasztók ügyeiben futkosom, leg- többször eredménytelenül... Valahogy ilyen képpen.

Talán ezek után nem is cso- dálkozik az olvasó, hogy rögtön felkerestem munkahelyem, az Újszegedi Ládagyárban; megis- merni részletesebben azokat az okokat, amelyek a lemondást megíratták velem.

Amikor megkérdeztem; hogy a papírra írt indokokon túl mi adta kezébe a tollat, ezt vála- szolta: komolyan vettem a ta- nácsnagságot. Azzal társasztala legelső fiókjából előhúzott egy féltarasznyi vastag dossziét, me- lyen a következő felirat állt: ta- nácsi ügyek.

És kezdi sorolni a problémá- kat: „Rendetegen jöttek és jön- nek még ma is hozzám az Apáca utcától a Szűcs utcáig, Újsze- gedről — ahol tanácsot lettem — és Szegedről. Több-kevesebb eredménnyel futkosom az ügyé- ben. Minden esetre az eredmény — ha lehet erről egyáltalán sta- tusztíkárt készíteni — az 50 száza- lék alatt marad és korántsem áll arányban a futkosással. Mert sajnos az a tapasztalatom, hogy amit néhány perc alatt el lehet- ne intézni, azért is hetekig sza- lodgálni kell. Láttam tehát, hogy nyitott kapukat döngtet az em- ber és meddő a munkája: az igazság nem egészen fedi a vá- lóságot.

Hogy értsük ezt? A dosszié megadja a magyarázatot. Elő- kerül az első „tengeri kigyó”: özv. Csóti Andorné lakásügye. Az is lehet, hogy ez volt a szerelmek betetőzése. Írások sora kerül elő a dossziéből és az eredmény: semmi. Aztán a következő: egy lakásigénylés, kiutalás másnak, ügyései megóvás, karhatalom, jo- gos kiutalás, visszavonás. Az ember úgy érzi, hogy ha végre lakáshoz jutott, akkor sem lehet biztos a valóságban, mert ki tud- ja, mikor semmisítik meg a ha- tározatot? Majd elhagyottot csa- lád ügye: az asszony vak, a férfi eszöklent látóképességű, kisgye- rekükkel együtt egy spájzban laknak. Boldogabban élének azóta, ha emberséggel találko- znak a hivataloknál. Aztán egy idős asszony következik, akit férje halála után saját házából akartak kienni. Nem józan be- látásból álltak el ettől az illeté- kesek és hivatalosan még ma sem vonták vissza az ügyet. Fő- ként lakásgondok kerülnek elő a dossziéből, de más is akad. Itt van például a Tiszavirág ut- ca salakozása. Az első levelet októberben küldte el a tanács- hoz, — válasz még mindig nem érkezett. Pedig az utca lakói vá- lalták a társadalmi munkát, a Köztisztasági Vállalat a fuvaroz- zást. Egy újabb levél a eszöklent keresőképességűek foglalkoztatá- sa ügyében Dénes Leó elvtárs- hoz, kelt július 2-án. Válasz még nincs.

Az ember elkecsereedik a dosszié- t végiglapozva. Hát még, ha mindezt végig is verekedte volna — sajnos ez a helyes kifejezés rá — mint Vajda László, aki most joggal nem képes elfogadni a késedelmeskedést, a titkolódzást, az ügyek elutasolását. Hogyan fo- gadhatná el, amikor ő még a sa- ját lakását is önként megosztotta egy rászorulóval.

És a panaszokhoz újabb panasz- ok járulnak a bánásmód miatt. Varga Erzsébet nemcsak a laká- sa ügyében emelt panaszt, ha-

nem Mison Gusztáv elvtárs mi- unta meg, hogy látástól vakulá- s- igit nyitogatták az ajtaját a válas- z- tók és hogy látástól vakulásig kellett a hivatalok ajtaját nyi- togatnia —, hanem az eredmé- nytelenséget. Azt, hogy semmibe vették a nép alkotmányunkban — a férfi ugyanis egyesek téves megfigyelése ellenére nem telje- sen vak — Mison elvtársat látó- ták eltávozni a szobájából, ami- lyenkor azt a választ kapták, hogy nincs bent. És természetesen, hogy sérti őket az olyan felületesség, mint amely a VKG osztály egyik kiutalásában volt olvasha- tó, hogy: „... a szobát nem Manzárdnak utalom ki...” — lévén szó egy manzárszobáról. És maga a tanácsnag is joggal sé- relmezi Brinkus elvtársnő olyan kijelentéseit, mint a következő: „Most már minden kis pulikutyá beavatkozik a lakásügyekbe?”

Sorolhatnám még, de eléggé elkeserítő volt ennyi is. Vajda elvtárs hiába kívánta, hogy in- tézkedjenek emberségesen, hogy hallgassák meg őt is, s ha nincs igazza, legalább győzzék meg az igazságról: hogy nyíltabban, a köz számára ellenőrizhetőben intézzék az ügyeket, Nem azt

igazgatója mondott köszö- netet a meghívásért, a szegedi találkozásért, amely sokban hozzájárul a román-magyar barátság további megszilárdít- ásához.

Szegedre jövet a vendégek meglepetésként a mezőhegye- si elektromos állomás transzformátor berendezését és az útközbe eső Makó vá- rost.

Szombaton este vendégsze- replésként nagyszabású kul- turalis műsort adtak az ara- diak és a temesváriak a DÁV dolgozóinak.

Németh Ferenc

Aradi és temesvári kultúrscsoportok érkeztek Szegedre

Tegnap a déli órákban Sze- gedre érkezett az aradi és a temesvári Elektromos Művek dolgozóinak 62 tagú öntevé- keny művészeti csoportja a Délmagyarországi Áramszól- gáltató Vállalat meghívásá- ra. A román vendégek fogad- tatására Turza Mihály válla- lati igazgató vezetésével szombaton reggel a DÁV munkásainak és vezetőinek 14 tagú küldöttsége a ma- gyar-román határra utazott két autóbusszal, hogy a ven- dégeket Szegedig kalauzolja.

A határon Albert Ernő elv- társ, a Vas- és Fémmipari Dol- gozók Területi Bizottságának elnöke üdvözölte a kedves vendégeket és a román határ- őroket, akik elkísérték honfi- társaikat a határszélig. Ezt követően Kozskaru elvtárs, az Aradi Elektromos Művek

A vendégek ma Budapestre utaznak, ahol megtekintik az idei Országos Mezőgazdasá- gi Kiállítását és a főváros ne- vezetéseit. Hétfőn délelőtt a délután Szegedet tekint- tik meg, este pedig visz- szautaznak Romániába.

Kulturális kapcsolatok Araddal és Temesvárral

Az Újszegedi Kender-Len- szövő Vállalat kultúrscsoport- jával együtt utazott Romá- niába Rubányi Vilmos is, a Szegedi Nemzeti Színház ze- neigazgatója. A turista-kirán- dulás alkalmával az ismert művész meglátogatta a szép aradi kultúrpalotát, ahol ki- törő örmmel fogadták a ne- ves karmestert. Rögtön mu- tattak neki egy levelet, amellyel azt igazolták, hogy két nappal azelőtt hívták meg éppen Aradra vendégsze- replésre. Rubányi megismer- kedett Nicolae Boboccal, az aradi Állami Filharmónia igazgató karnagyával, aki egyébként zeneszerző is. Az éppen próbázó zenekar Ru- bányi tiszteletére előadta Csajkovszkij V. szimfóniájá- nak második tételét. A köl-

csönös üdvözlések után, köl- csönös meghívások történtek: Rubányi Vilmos októberben két hangversenyt dirigál Ar- adon, Boboc karnagy pedig Szegeden vezényli a Filhar- monikus Zenekart, amelynek műsorában saját műve is szerepel. Egyébként Rubányi zeneigazgató a temesvári ope- raházzal és filharmónikus ze- nekarral is tárgyalást folyta- tott. A karmesteresern kívül a temesvári opera előrelátha- tólag a közeljövőben Szege- den bemutatja — ha sikerül a dolog anyagi oldalát tisz- tázni — Bizet: Carmen című operáját és egy balettel, a Bahcsiszeráji szökőkút- tól vendégszerepelnek városunk- ban. A szegedi operaegyüttes pedig a Don Juan-nal és a Traviatával látogatna el Te- mesvárra.

Az olvasó kérdez

— Várjuk a választ —

Horváth József: Ma, ami- kor népgazdaságunknak min- den darab vasra szüksége van, miért fekszik a móra- halmi malom udvarán több mint egy éve egy körülbelül 150 mázsás használhatatlan- nál vált motor és egyéb ócska- vasak?

Boros János: A Vörös Csil- lag Mozival szemben lévő csemegeüzletben dinnyét akart vásárolni egy ember, de mivel nem tudta, hogy hűtött dinnye is kapható, az ajtóban, a ládából kivett egy dinnyét és bevitte a boltba. Sokat kellett várni, a diny- nyét otthagyta a pulton, mert közben mást is akart vásá- rolni. Látni lehetett, hogy az illető nem lopni, hanem vá- sárolni kíván. Miért telefo- nál mégis mindjárt rendőr- ért, súlyosan meggyamúsítva ezt az embert, az üzletvezető?

— Az Országos Filharmó- nia közli a »Nincs szebb, mint a szerelem« műsorral kapco- latban, hogy kedvezőtlen idő esetén a színházban csak egy előadás lesz szeptember 10-én, hétfőn fél 9-kor. Akik a délutáni előadásra váltot- tak jegyet, a kirendeltség irodájában (Klauzál tér 2.) cseréljék ki. Kedvező idő ese- tén az előadás kezdete váltó- zatlanul este 8 óra a szabad- téri színpadon.

— Megkezdték az összekötő utak betonozását a Szegedi Jutárugyárban. Eddig ugyanis ősszel és télvíz idején az üzem épületei és az iroda között sokszor bokái erő gár- ban kellett járkalni a dolgo- zóknak. Most új betonjárdát építenek, s az aszfaltos bejá- róút is elkészült.